

LA LLENGUA DE L'ESCOLA ▶ LES REACCIONS

El TSJC contradiu el seu president i afirma que la sentència pot afectar tots els centres

▶ El portaveu del Govern, Francesc Homs, assegura que la immersió lingüística a les aules catalanes és «innegociable»

BARCELONA | AGÈNCIES/DdG

■ El TSJC ha contradit les declaracions del seu president, Miguel Àngel Gimeno, a través d'un comunicat en el qual admet que la interlocutòria sobre la llengua vehicular a l'escola podria afectar tot el sistema educatiu. El TSJC explica que en les resolucions del Tribunal Suprem no s'especificava que la decisió quedés limitada a les tres famílies que van presentar la denúncia i, per tant, «això podia significar la seva aplicació de forma genèrica a tot l'ensenyament de Catalunya». L'alt tribunal català específica, a més, que la interlocutòria del TSJC, «instà» el Departament d'Ensenyament a complir les sentències del Suprem, però «no assenyalava quines han de ser aquestes mesures concretes».

Després de la polèmica sorgida arran de la publicació de la interlocutòria, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya no vol que s'especuli sobre les motivacions dels magistrats per prendre la decisió. Així, en el comunicat que van fer arribar ahir a la premsa, l'Alt Tribunal recorda que «el seu àmbit d'actuació i de decisió és, exclusivament, jurídic i no polític». Gimeno havia dit que la interlocutòria es referia als tres casos concrets.

El comunicat del TSJC ha matissat les paraules del seu president que, prèviament, havia explicat en una entrevista radiofònica que la interlocutòria s'ha d'aplicar en els casos concrets i no en el model lingüístic general. Gimeno havia insistit que el Tribunal «no pot resoldre més coses», perquè, sinó, cada vegada que un pare posés una demanda per aquesta qüestió, «tornaríem a posar a debat la política

LES PROTESTES

COMUNITAT EDUCATIVA

Noves concentracions per al dia de l'inici del curs escolar

▶ La plataforma «Som Escola», que agrupa tots els sindicats i associacions de pares, ha convocat concentracions davant tots els ajuntaments catalans el 12 de setembre que ve, primer dia del curs escolar, contra l'acte del TSJC.

lingüística i d'ensenyament, i això no té cap lògica».

El portaveu del Govern, Francesc Homs, va advertir ahir que la immersió lingüística és «innegociable» i va recordar al Partit Popular que no té majoria parlamentària per modificar la llei. En una entrevista a *Els Matins de TV3*, Homs va destacar el paper de la llengua com a element per cohesionar la societat catalana i es va preguntar per què «s'ha de voler canviar» un model que ha funcionat els últims 30 anys. «Per part del Govern, peti qui peti, la posició que tenim és innegociable, ni tan sols posar-ho en consideració», va sentenciar. El Govern presentarà avui el seu recurs contra l'acte del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Associacions de jutges

Les principals associacions de jutges van instar ahir la Generalitat a complir l'acte del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) al marge de la polèmica política. Així, el secretari general de l'Associació Professional de la Magistratura (APM), José Antonio Ballesteros, va assenyalat que el respecte a les

normes és un aspecte consubstancial a l'Estat de dret i la democràcia, on totes les institucions estan obligades a complir la llei i les resolucions fermes dels jutjats i tribunals. «Les opinions polítiques són lliures, de manera que cadascú pot manifestar allò que cregui convenient i criticar les resolucions judicials», en exercici del principi de la llibertat d'expressió, però les institucions han de respectar la llei perquè, d'una altra manera, no seria possible la convivència democràtica, va explicar Ballesteros.

El portaveu de Jutges per a la Democràcia (JpD), José Luis Ramírez, va dir que l'acte declara que el sistema d'immersió lingüística vigent a Catalunya és constitucional i que s'han de buscar solucions per a aquells casos concrets en què els pares vulguin que el seu fill sigui educat en castellà. «No hi ha un problema lingüístic, ni jurídic», va

subratllar Ramírez, qui tanmateix va atribuir la polèmica política a interpretacions interessades del contingut de la sentència.

Després d'afirmar que cal partir del principi bàsic que les sentències s'han de complir en un Estat de dret, Ramírez va instar la Generalitat de Catalunya a articular els mecanismes per donar compliment a allò establert en l'acte, cosa que no significa que «qüestionem tot el model lingüístic i educatiu a Catalunya».

El portaveu de l'Associació de Jutges i Magistrats Francisco de Vitoria (AJMFV), Marcelino Sexmero, va exigir a la Generalitat de Catalunya l'immediat compliment de la decisió judicial. En aquest sentit, Sexmero va ressaltar que «quan els tribunals adopten decisions judicials no hi entenen de política i, una vegada adoptades, l'Estat de dret exigeix que les administracions compleixin amb el que diuen

els tribunals».

El portaveu del Fòrum Judicial Independent (FJI), Javier Varona, també va destacar que la Generalitat ha de complir l'acte del TSJC per considerar que «és perfectament clar des del punt de vista jurídic».

Les reaccions per la interlocutòria del TSJC van arribar de tots costats. Des de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) es va fer públic un comunicat en el qual es defensa el model educatiu català actual. L'IEC va recordar que el model d'immersió lingüística és l'establert «amb àmplia majoria democràtica» pel Parlament de Catalunya.

El moviment sindical també es va pronunciar. Comissions Obreres i els sindicats d'Ensenyament van defensar a través d'un comunicat el model de l'escola catalana, el qual van titllar com un «patrimoni cultural, pedagògic, social i polític que no podem deixar perdre».

NOVA POLÈMICA A SANT POL DE MAR

El Tribunal prohibeix l'ús exclusiu del català a l'Ajuntament

▶ El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha anul·lat un dels articles del reglament municipal de Sant Pol de Mar en què s'instava a redactar tota la documentació en català. Es tracta de l'incís final de l'article 5.1 del Reglament Orgànic Municipal, aprovat el dia 31 de juliol del 2008, i que va ser recorregut pel gabinet jurídic de Convivència Cívica Catalana (CCC) a instàncies d'un regi-

dor d'un partit independent de Sant Pol, Enrique Abad. En la seva sentència, el TSJC apel·la a altres sentències sobre el mateix tema, i assegura que l'obligació d'ús d'una de les llengües oficials, excloent la possible utilització de l'altra llengua també oficial, «no respecten el principi de cooficialitat» disposat a l'article 3 de la Constitució. «Una cosa és que el català sigui la llengua d'ús normal de les administracions públiques, pel que fa a llengua pròpia de Catalunya, i una altra diferent que s'exclouï totalment l'ús de l'altra llengua cooficial», dictamina la

sentència, que pot ser recorreguda davant el Tribunal Suprem en un termini de 10 dies. L'alcalde de Sant de Pol de Mar, la convergent Montserrat Garrido, va explicar ahir que l'article 5.1 del reglament municipal sobre l'ús preferent del català va ser suprimit pel ple el passat 29 de juliol, durant la celebració del primer ple del nou govern local. En aquest sentit, la batllessa va assenyalat que l'ajuntament segueix fent ús del català «com a llengua vehicular, però si algú demana documentació en castellà se li dona en aquesta llengua». EUROPA PRESS/DdG BARCELONA

Immersion és igual a cohesió

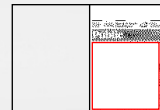
L'Institut d'Estudis Catalans considera el model educatiu català "imprescindible" per a la convivència

L'Institut d'Estudis Catalans ha fet públic un comunicat en el qual defensa el model educatiu català actual davant la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya reclamant al Govern que apliqui la sentència del Tribunal Suprem on s'obliga a la Generalitat a aplicar les mesures necessàries perquè el castellà sigui llengua vehicular a l'escola. L'IEC recorda que el model d'immersió lingüística és l'establert "amb àmplia majoria democràtica" pel Parlament de Catalunya.

L'organisme recorda que "la comunitat educativa, el poble català i els experts, també a escala internacional", reconeixen la idoneïtat d'un model "que garanteix plenament la competència lingüística en les dues llengües oficials". A més, l'IEC recorda que els resultats de competència en llengua espanyola dels alumnes que estudien a Catalunya són "equivalents als dels territoris monolingües d'Espanya".

Segons l'IEC, a més, el model català s'ha acreditat durant "decennis" com a "fonamental i imprescindible per a la cohesió social, la convivència intercultural i lingüística i la igualtat d'oportunitats".

Finalment l'entitat expressa "amb fermesa" el seu suport al manteniment i la millora del model educatiu actual de Catalunya i confia que els tribunals "no cediran davant les pretensions forassenyades de provocar un conflicte de conseqüències previsiblement nefastes, tant per als alumnes com per a la societat en general, i per a la llengua catalana en particular".

Durant tres dècades, la llengua era considerada una matèria massa important per ser objecte de polèmica política

La immersió, una història d'èxit

Anàlisi

PAOLA LO CASCIO
BARCELONA

La sentència del Tribunal Suprem i els requeriments del TSJC d'aquests dies entorn del model lingüístic escolar català reobren un debat sobre una matèria que durant dècades ha estat considerada, pel gros de les forces polítiques catalanes, una qüestió massa important per ser objecte de polèmica política. Perquè hi ha pocs dubtes que l'actual esquema lingüístic que defineix el català com a llengua vehicular de l'escola és fill del consens polític més decisiu dels primers anys de l'autonomia restaurada.

Des d'un punt estrictament legislatiu, l'anomenat model d'immersió deriva de la Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (LNL) del 1983, d'un decret del Govern del 1992 (el 75/1992) i, finalment, de la Llei de Política Lingüística (LPL), aprovada el 1998. Però val la pena remarcar que, des d'un punt de vista polític i cultural, sorgeix del gran esforç de consens de les forces polítiques i socials que, tot just reconstruïdes les institucions d'autogovern, van entendre que la cohesió social i cultural de Catalunya passava justament per la capacitat de construir una escola integradora i no segregacionista.

I aquest consens, amb la situació del 1980, no era un element que es podia donar per descomptat. Els treballs per a la redacció de la LNL van començar la primavera del 1980 i es van estendre fins al 1983. Tres anys necessaris per encaixar-hi l'encès i participat debat

Primeres manifestacions en defensa de l'actual sistema amb el català com a llengua vehicular

GIRONA// Més de 500 persones es van concentrar ahir a la plaça del Vi de Girona a favor del model educatiu català. La protesta va durar mitja hora i va comptar amb la lectura d'un manifest a favor del català com a llengua vehicular a l'escola. La

protesta es va repetir a la plaça de la Paeria de Lleida i va comptar amb la participació d'una setantena de persones. Totes dues concentracions van tenir representants polítics de tots els partits catalans, excepte del PP. TONI VILCHES

La llei va trigar tres anys a fer-se per assolir el consens polític i social

La LOGSE va suposar canvis, però el TC va donar el vistiplau al model el 1994

sobre el model lingüístic escolar. Esquematzant, en aquella primera cambra catalana —en la qual l'Aliança Popular de Fraga, precursora de l'actual PP, no disposava de representació—, les posicions d'entrada sobre aquest tema eren ben allunyades.

Canvis de posicions

Encara que per motius ben diferents, CiU, ERC, Centristes de Catalunya i el Partit Socialista d'Andalusia, que tenia una minsa representació al

primer Parlament, eren favorables a la construcció d'una doble xarxa escolar —una en català i l'altra en castellà— i el PSUC i el PSC, en canvi, advocaven per a una única xarxa.

El model adoptat finalment després de mesos de debat, sobre la base d'una proposta del PSUC, va ser el de xarxa única, però amb l'establiment del català com a llengua vehicular de l'ensenyament. El compromís havia estat fruit, per una banda, de la insistència de les esquerres a refusar qualse-

vol solució que dividís l'alumnat per raons de llengua i, per l'altra, de voler tant sí com no promoure i defensar la llengua catalana.

El pacte final també va demostrar la intel·ligència i el coratge polític de CiU, que va saber entendre que era més important acceptar un model que fos com més compartit millor que fer prevaler el seu plantejament inicial. La resta de forces es van acabar sumant a l'acord i la llei va ser aprovada per unanimitat.

Fruit d'aquest consens de fons, que anava molt més enllà de les conjuntures polítiques del moment, en els anys següents totes les forces polítiques i socials van fer costat al Govern en l'aplicació del model lingüístic escolar.

Segons la llei del 1983, eren els centres els que tenien la possibilitat de modular la implantació del català com a llengua vehicular. Tanmateix, a partir del curs

→VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

1983-1984, es van encetar diverses experiències d'immersió lingüística. És a dir, van ser moltes les escoles en les quals, d'acord amb l'anomenat Pla d'Immersion Lingüística, es va utilitzar el català com a única llengua vehicular.

Però l'adhesió al pla era totalment voluntària i només factible si hi havia el consens dels pares dels alumnes i dels claustrats de professors. La majoria d'aquestes experiències formatives es van realitzar en escoles amb una gran majoria d'alumnat castellanoparlant. Santa Coloma de Gramenet, Terrassa i altres zones del cinturó de Barcelona van ser els indrets on més escoles –fonamentalment públiques– es van acollir al pla. El 1992 ja eren 55.000 els alumnes que feien la seva formació íntegrament en català.

Després de l'aprovació el 1990 de la Llei Orgànica General del Sistema Educatiu, la polèmica LOGSE que va impulsar Madrid i que va ser considerada com una retallada de les competències de les autonomies, la Generalitat va aprovar un decret per aplicar la nova normativa estatal. El decret 75/1992, tot i que no l'eliminava del tot, de fet reduïa el marge de decisió dels centres, ja que restava la possibilitat d'adequar-se al nou decret amb progressivitat a l'hora de decidir el ritme d'adopció del català com a llengua vehicular.

L'atenció individual

Sobretot, el decret canviava la modalitat per la qual se seguia garantint el dret dels alumnes a rebre el primer ensenyament en la llengua escollida pels pares, i en canvi es canviava per la garantia "d'atenció individual". Tot i així, no canviava la filosofia del model: la mateixa normativa establia que els professors s'havien d'organitzar per proporcionar aquesta atenció, de manera que fos compatible la pertinença al grup classe de l'alumne amb l'especificitat del seu aprenentatge.

D'aquesta manera es va reforçar així l'orientació a favor d'una única xarxa escolar i, al mateix temps, es va apostar per una generalització de l'ús del català com a llengua docent. El decret, de fet, seguia el camí de les normes anteriors i definia encara millor el model lingüístic escolar català: es tractava d'una xarxa escolar única, bilingüe, en la qual la proporció de l'ús dels idiomes s'establia finalment a partir d'una decisió dels centres però en el marc d'unes directrius generals fixades imperativament per l'administració catalana.

Com és sabut, algunes associacions de pares d'un col·legi de Salou –seguits després per algunes associacions– van protestar per l'aplicació del decret a l'inici del curs 1993-1994. Tot i que la polèmica va omplir pàgines de diaris durant un temps, en bona part per la decisió del PP de Catalunya de donar suport a aquelles mobilitzacions, les queixes van ser concentrades per un col·lectiu numèricament bastant reduït, políticament aïllat i geogràficament molt determinat.

L'aval del Constitucional

Totes les forces polítiques catalanes –tret, evidentment, del PP– van defensar el model sense dubtar-ho. Finalment, de resultes d'un antic recurs contra la LNLC presentat per un particular el 1983, l'any 1994 el Tribunal Constitucional va declarar el model lingüístic escolar català plenament constitucional, i per tant va ser inclòs primer en la Llei de Política Lingüística del 1998 i, després, en l'Estatut del 2006.

Per totes aquestes raons, la possible aplicació de l'última sentència del Suprem, així com les polèmiques polítiques derivades de la decisió judicial, qüestionen, més que una norma, una concepció del paper de l'escola com a instrument de cohesió de la societat. El valor més significatiu del model ve representat pel consens que va presidir el seu naixement i la seva aplicació al llarg de les dues últimes dècades. *

L'IEC hi veu un garant de cohesió social

L'Institut d'Estudis Catalans (IEC) va fer públic ahir un comunicat per defensar el model educatiu català davant la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. L'IEC recorda que el model d'immersió lingüística és l'establert "amb àmplia majoria democràtica" pel Parlament. L'organisme recorda que "la comunitat educativa, el poble català i els experts, també a escala internacional", reconei-

xen la idoneïtat d'un model "que garanteix plenament la competència lingüística en les dues llengües oficials". A més, l'IEC recorda que els resultats de competència en llengua espanyola dels alumnes que estudien a Catalunya són "equivalents als dels territoris monolingües d'Espanya". Segons l'IEC, el model català és "fonamental i imprescindible per a la cohesió social i la igualtat d'oportunitats".

El TSJC va contradir ahir el seu president, Miguel Ángel Gimeno, i va accentuar la polèmica per la decisió del Suprem d'ordenar que el castellà sigui llengua vehicular en l'ensenyament català, a l'afirmar que la decisió de l'alt tribunal no afecta només uns casos concrets, sinó tot el model, cosa que van rebutjar tots els partits catalans.

EDUCACIÓ POLÈMICA

El TSJC alerta ara que podria estar en qüestió la immersió lingüística

La Generalitat diu que és "innegociable" i Rigau, que la defensarà fins al final

AGÈNCIES

BARCELONA | El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va puntualitzar ahir la interpretació del seu president Miguel Ángel Gimeno, sobre l'últim punt a la Generalitat per implantar el castellà a les escoles, i va considerar que la resolució es basa en sentències del Tribunal Suprem (TS) que sí que poden modificar el model d'immersió lingüística.

L'alt tribunal va emetre ahir una nota en què corregeix Gimeno, que diumenge i ahir mateix va considerar que l'últim punt a la Generalitat es refereix només a les tres famílies que van denunciar davant de la justícia el model d'immersió lingüística en català.

Segons la nova versió, la resolució del TSJC insta la Generalitat a adoptar les mesures oportunes per complir en matèria lingüística les sentències sobre l'ensenyament a Catalunya "en els termes resolts" pel Suprem, cosa que "podria significar la seua aplicació de forma genèrica a tot l'ensenyament".

La mateixa interpretació que Gimeno va donar al principi so-

LA NOVA LECTURA

El Suprem no limita de forma explícita la seua decisió, cosa que podria afectar tot el model educatiu

bre la interlocutòria del TSJC, que executa diverses sentències del TS, la van mantindre públicament tant el ministre de Justícia, Francisco Caamaño, com la consellera de Justícia, Pilar Fernández Bozal, i la d'Ensenyament, Irene Rigau.

Gimeno va afirmar ahir que la interlocutòria només feia referència a les peticions de les famílies que van recórrer, tot i que va matisar que aquest punt hauria de quedar aclarit en el recurs que la Generalitat ha anunciat (vegeu el desglossament). "Aquesta resolució és l'execució d'una sentència que responia a una demanda d'unes persones concretes, i per això interpretar que podria tindre un caràcter general seria una interpretació excessiva", va dir Gimeno diumenge.

En canvi, en el comunicat que el TSJC va enviar ahir, que no cita Gimeno, es destaca que l'execució de les sentències del Su-

REACCIONS

Centenars de persones es van manifestar ahir a Girona en contra de la decisió del TSJC.

El Govern presenta recurs i adverteix el PP que bloquejarà futurs acords

El Govern presentarà avui el recurs contra la interlocutòria del TSJC que obliga que el castellà sigui llengua vehicular com el català, després que tots els partits de l'esquerra catalana l'instessin ahir a trencar amb el PP.

L'Executiu vol donar solemnitat a la seua posició, i que podria incloure l'anunci que la Generalitat estudiarà bloquejar una hipotètica col·laboració futura amb el PP si des de les files conservadores es continua

discutint un model intocable per al Govern.

D'altra banda, el president del PP, Mariano Rajoy, va assegurar ahir que seria "dramàtic" que algun dirigent polític "incomplís la llei". Per la seua part, el PP català va acusar l'Executiu d'aprofitar la polèmica per simular un "atac contra Catalunya i contra el català". Així ho va interpretar el secretari general adjunt de CDC, Oriol Pujol, que va suggerir que la interlocutòria del TSJC i la refor-

ma de la Constitució formen part d'una acció coordinada per PP i PSOE.

D'altra banda, el portaveu del PSC, Miquel Iceta, va oferir ajuda al Govern per defensar la immersió, si bé va demanar a CiU que renunciï a pactar amb el PP per ser creïble en aquesta matèria. En el mateix sentit es van pronunciar ICV i ERC, que va anar més enllà i va demanar a CiU que "trenqui" amb els conservadors. Si va defensar no acatar la decisió.

prem correspon "per imperatiu legal" a la sala del contencions administratiu de Catalunya, pel qual la secció cinquena del TSJC va dictar divendres passada una interlocutòria que insta la conselleria d'Ensenyament a adoptar "les mesures oportunes per complir les sentències en els termes resolts pel TS".

En aquest sentit, el TSJC va precisar que el Suprem, tot i que admetia els recursos dels demandants, no especificava en la seua

part dispositiva que la decisió quedés limitada a les famílies reincidentes. En qualsevol cas, el TSJC destaca que "en cap moment" ha assenyalat quines han

DETERMINACIÓ

La consellera Irene Rigau diu estar disposada a ser inhabilitada abans que acceptar la decisió

de ser les mesures concretes que ha d'adoptar la Generalitat per complir les sentències, ja que aquesta responsabilitat recau a Ensenyament.

D'altra banda, el Govern es va mostrar ahir ferm en la seua defensa de la immersió lingüística, i el portaveu de l'Executiu, Francesc Homs, va considerar que el model és "innegociable". "Es un dels valors més preuats i el nervi al voltant del qual s'ha de construir la convivència i la cohesió

APUNTS

SINDICATS I PARES
Hi haurà protestes el primer dia de curs

La plataforma Som Escola, que agrupa tots els sindicats i associacions de pares, va convocar ahir concentracions davant de tots els ajuntaments catalans el pròxim 12 de setembre, primer dia del curs escolar, contra la interlocutòria del TSJC que obliga a incloure el castellà com a llengua vehicular en l'educació. La presidenta d'Omnium Cultural, Muriel Casals, va fer una crida a tota la ciutadania a concentrar-se "per expressar el suport a un model educatiu que permet que no hi hagi exclusions i fa possible que hi hagi una igualtat d'oportunitats per a tots els no-res joves".

IEC
El Parlament va aprovar l'actual model

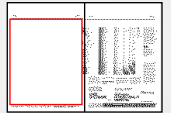
L'Institut d'Estudis Catalans va defensar ahir el model educatiu davant de la decisió del TSJC que obliga que el castellà sigui llengua vehicular, i va recordar que el model va ser establert "per una àmplia majoria política".

SANT POL DE MAR
El bilingüisme "és una despesa inútil de diners"

L'alcaldesa de Sant Pol de Mar (Barcelona), Montserrat Garrido, va rebutjar ahir la decisió del TSJC d'anul·lar un dels articles del reglament municipal en què s'instava a redactar tota la documentació en català, i va aduir que fer-la bilingüe "seria una despesa inútil de diners i temps".

en la nostra societat", va dir Homs, i va afegir que si el PP —un dels defensors de l'aplicació generalitzada de la resolució— vol modificar la llei, "es toparà amb una immensa majoria de les forces polítiques" al Parlament.

Per la seua part, la consellera d'Educació, Irene Rigau, es va mostrar disposada a assumir totes les conseqüències de mantindre l'actual sistema educatiu, fins a la inhabilitació del càrrec.

Cop a l'autogovern

Entrevista a Joaquim Torres President de la Societat Catalana de Sociolingüística, filial de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC)

“El català sortirà reforçat d'aquesta crisi”

XOC DE VISIONS • “La interlocutòria no és un problema jurídic sinó de confrontació de visions” **FRACÀS D'ESPANYA** • “L'Estat ha fracassat en l'intent de crear una homogeneïtat lingüística i cultural”

Valèria Gaillard
BARCELONA

Poc s'imaginava el professor Joaquim Torres fa unes setmanes, quan impartia la lliçó inaugural de la Universitat Catalana d'Estiu sobre la presència social del català, que els esdeveniments donarien un gir inesperat a les seves tesis. La interlocutòria del Tribunal de Justícia de Catalunya va caure fa uns dies com un xàfec d'aigua freda i suposa un greuge contra la llengua que s'afegeix a una filera d'atacs que vénen de lluny, del Decret de Nova Planta. Joaquim Torres, president de la Societat Catalana de Sociolingüística, filial de l'IEC, troba en el model d'estat nació l'origen de tot plegat.

Com ha afectat aquest model d'estat nació el català?

El català és un cas únic entre les llengües desenvolupades del planeta. Estem parlant d'estats que fa dos-cents anys que s'estan construint seguint el model de l'estat nació que defensa un sistema lingüístic en el qual hi ha una llengua dominant, la de l'estat, i les altres, que les va laminant per fer-les desaparèixer. Els estats nació fan d'un territori inicialment divers, lingüísticament i culturalment parlant, un d'homogeni. França és el cas més exemplar perquè ha dut una política de limitació lingüística amb molt d'èxit: fa 150 anys més de la meitat dels joves que anaven al servei militar no entenen el francès, avui dia aquesta situació és impensable.

I què ha fet l'Estat espanyol?
L'Estat espanyol ha fracassat en

aquest intent de crear una homogeneïtat lingüística, cultural i identitària. A principi del segle XXI es troba que continua tenint una diversitat lingüística considerable. Catalunya, com que no s'ha deixat assimilar, continua sent un poble diferenciat amb una majoria que no accepta aquesta visió uniformitzant i, com que estem en una democràcia, això no es pot amagar. En aquests moments aquest conflicte està arribant a un punt de crisi que no sabem com evolucionarà.

Suposarà un punt d'inflexió?

Si algú afluixa seguirem un temps fent la viu-viu, però em sembla que arribem a un atzucac. El president Mas ha deixat ben clar que troba aquesta llei inadmissible i si un dirigent im-

Els estrangers, quan passen a una altra llengua, de moment ho fan al castellà i és preocupant

portant no accepta una llei vol dir que hi ha un problema. A més, aquest reuigi respon al que vol la majoria del país. Aquí hi ha un conflicte entre un sistema judicial basat en una visió determinada castellana de l'Estat i un poble que ho veu d'una

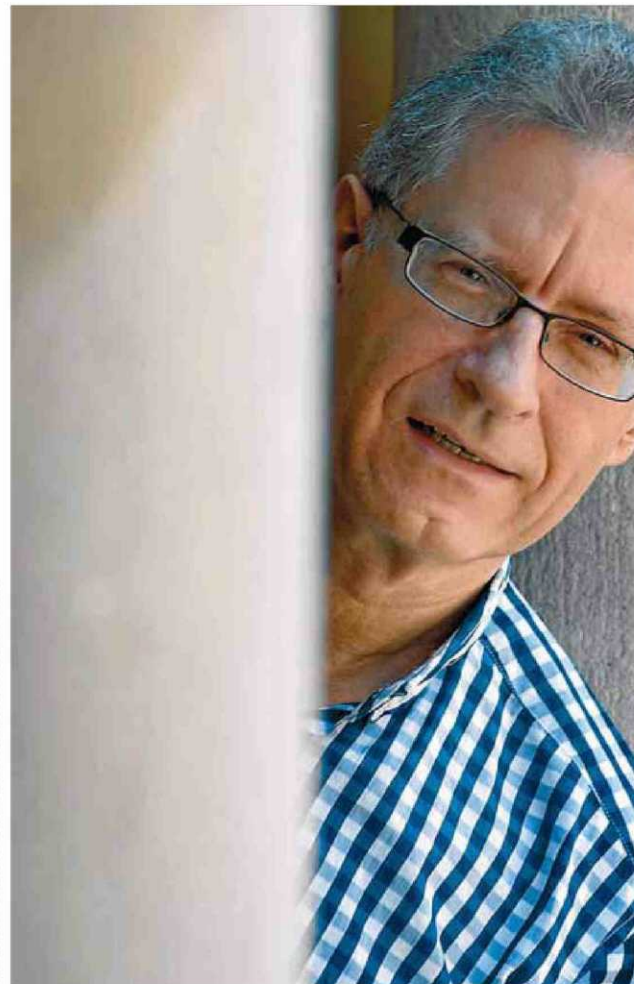
altra forma. Però no cal oblidar que un estat de dret no només es basa en lleis, sinó que aquestes no poden anar en contra del que pensa la població. Es dona, doncs, una contradicció que només es pot resoldre si Espanya canvia de visió, o bé si Catalunya obté més poder per actuar pel seu compte.

Aquest atac arriba en un moment delicat per al català.

El català és ara mateix una llengua viva, parlada per uns deu milions de persones –si més no aquesta és la xifra de persones que declaren que el poden parlar–, i a més és una llengua que dins d'una bona part del seu territori, concretament Catalunya i Andorra, té una apreciable capacitat d'atracció. Per això, una part de població no catalanoparlant l'adopta. Mig milió de persones parlen català amb els seus fills, mentre que no ho feien amb els seus pares. Això vol dir que el català té un valor social important. Ara bé, la gran majoria d'aquests nous parlants són fills de la immigració castellano-andalusa dels anys seixanta; en canvi, els estrangers que vénen ara, quan passen a una altra llengua, de moment ho fan al castellà i és preocupant.

I gràcies a la immersió lingüística dels seus fills parlaran català.

Sí, però aquesta gran immigració estrangera, de més d'un milió de persones, de moment ha representat inevitablement una disminució dels percentatges d'ús del català. Amb tot, encara que només una minoria ha après català –un 30%–, el seu nombre és prou gran com perquè hagi augmentat la xifra dels

que declaren parlar català.

Quina és la principal amenaça?

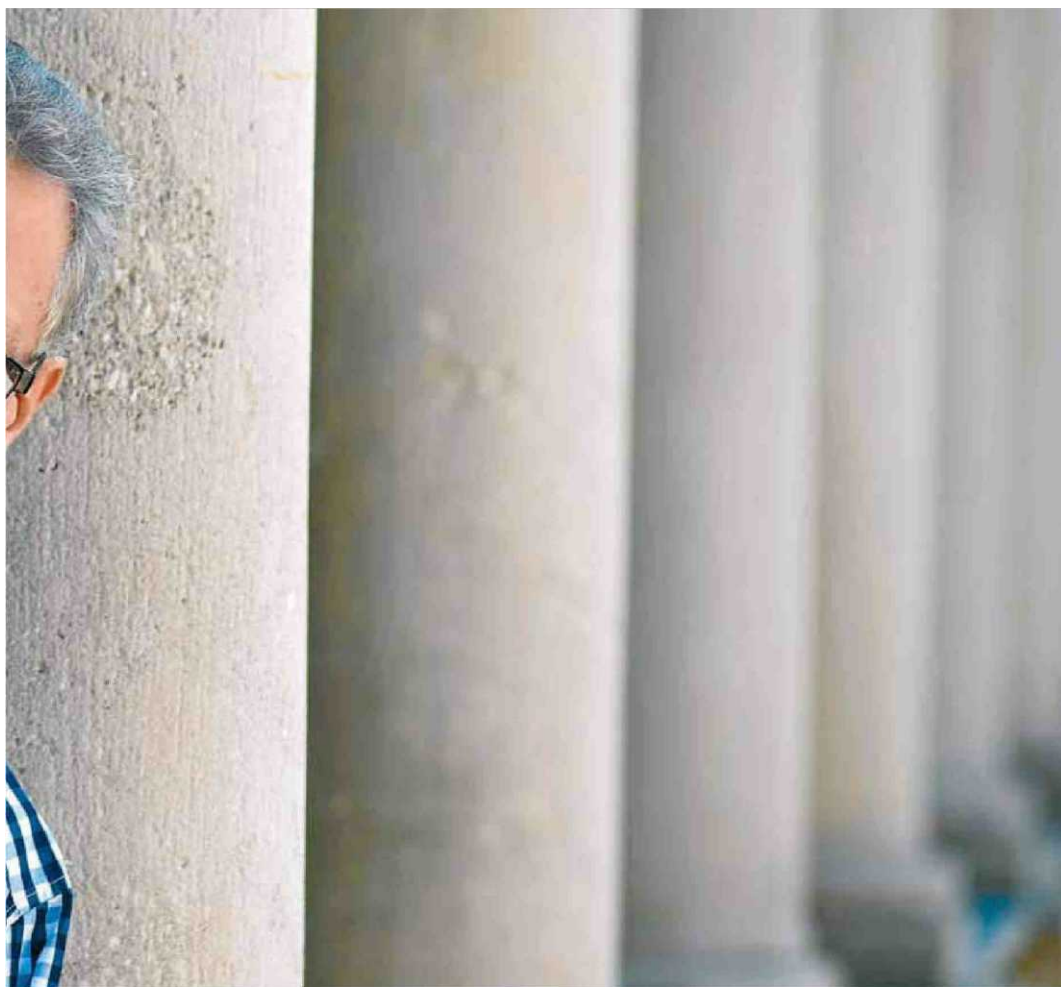
El fet de no tenir un estat darreja que li doni suport i en canvi estar dins d'un estat que no li és propici. L'Estat espanyol no considera el català com un patrimoni propi en la mesura en què passa en països democràtics i multilingües, penso en Suïssa i el Canadà. El grau de multilingüisme de l'Estat espanyol és molt alt i a Europa només es compara amb Suïssa, que té un tipus de democràcia lingüística que situa totes les llengües a un mateix nivell. El percentatge de la principal minoria de Suïssa, que és francòfona, és similar al del català a l'Estat espanyol, que és proper al 20%. Però també cal tenir en compte que, si bé el francès és minoria a Suïssa, té un estat potent que li dona suport, com és França i part de Bèlgica.

El president Mas s'ha mostrat confiat en una resolució favora-

ble del conflicte per la via legal.

És menys un problema jurídic que de confrontació de visions. Aquesta interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya respon a la sentència del Constitucional retallant l'Estatut i limitant els drets lingüístic i a altres declaracions del tribunal superior espanyol. De qualsevol forma, ha quedat palès que les interpretacions són múltiples i cadascuna correspon a una determinada visió. El govern català sembla que té una actitud ferma i gran part de la població vol mantenir la immersió lingüística. Per tant, encara que el govern no pogués mantenir-la, l'Estat es trobaria amb un problema perquè la majoria del sistema educatiu no ho accepta. De tota manera, hi ha moltes lleis que no s'apliquen i no passen. De fet no és gens raonable legislar una llei incompatible amb la voluntat de la societat.

I si en el pitjor dels casos s'hagués d'aplicar?

Joaquim Torres, president de la Societat Catalana de Sociolingüística, filial de l'IEC, ahir a Barcelona ■
JOSEP LOSADA

Espanya hi hagués una visió racional del procés, el millor que podria fer perquè Catalunya continués estant dins l'Estat és seduir-la, mirar d'acceptar els seus trets diferencials. També hauria de fer un treball pedagògic amb la població espanyola perquè canviés la seva visió. Però Espanya té un història d'imposició. Recentment s'han creat nous estats a Europa i altres regions han plantejat la seva voluntat de ser-ho, un gest perfectament lícit i democràtic. Avui [ahir per al lector] sentia

El sentiment de greuge podria reforçar el lligam de la societat amb el català

el senyor Duran i Lleida parlant en uns termes que mai no havia emprat fins ara, igual que Jordi Pujol ha fet fa poc. S'estan veient coses que fins ara no es veien. Hi ha una evolució a causa de la pressió centralista. La crisi econòmica ajuda que les contradiccions es facin més evidents, perquè a Catalunya, mentre tot anava bé, es podia anar tirant malgrat el dèficit fiscal, però en la situació actual la cosa canvia. En tot cas, per al català aquesta crisi té un aspecte positiu, ja que el sentiment de greuge podria reforçar el lligam de la societat amb el català millorant per tant el seu valor social, allò que fa que una llengua visqui o no visqui. ■

Depèn de qui l'apliqui. D'entrada aquesta interlocutòria no és operativa perquè exigir, dos mesos després de començar el curs, que canviï el sistema és impossible. A més, sempre hi ha hagut normatives centrals que

han volgut introduir més castellanitat a l'escola i s'han anat trampejant.

En tot cas, aquest atac sembla un pas enrere en l'estat de les autonomies.

Amb la construcció de la democràcia, després de la mort de Franco, hi ha haver un relaxament de l'actitud endèmica dels castellans d'homogeneïtzar el territori, però passats els anys aquell efecte compensatori s'ha

esgotat. L'evolució de la majoria espanyola va en la línia de reforçar la seva pròpia identitat i ignorar la dels altres. De fet la pressió centralista està creant un augment sobiranista. Aquí hi ha un conflicte polític. Si a

DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

▶ ACTES INSTITUCIONALS A BARCELONA

Defensa acèrrima de la immersió lingüística en el sistema educatiu

▶ **A la Ciutadella, autoritats i públic** es posicionen a favor del català exceptuant Alicia Sánchez Camacho (PP)

▶ **Artur Mas** va constatar al final de l'acte institucional que «la transició nacional catalana» ja ha començat

BARCELONA | EFE/DDG

■ Més de 5.000 persones van assistir ahir, segons l'organització, a l'acte institucional de la Generalitat al Parc de la Ciutadella de Barcelona amb motiu de la Diada de l'11 de setembre, la primera amb Artur Mas al Govern i en la qual no van faltar referències reivindicatives a la immersió lingüística. La cerimònia, que va començar a dos quarts de dotze del migdia i va durar prop d'una hora, va estar dirigida per Joan Ollé i la periodista Ariadna Oltra en va ser la presentadora. L'acte va aprofitar el mateix format dels últims anys, combinant lectura de poemes i textos amb interpretació de cançons i dansa tradicional. També es va retre ho-

menatge a Heribert Barrera, exdirigent d'ERC i primer president del Parlament després del franquisme, i hi hagué un recordatori per a les víctimes dels atemptats de l'11-S de Nova York (2001).

El president de la Generalitat, Artur Mas, va constatar que «la transició nacional catalana» ja ha començat, tot i que no en la seva part política. «La transició nacional catalana s'està fent. En les ments de la gent de Catalunya cala un sentiment de més sobirania i llibertat», va indicar Mas després de l'acte institucional.

«Quan cali -el sentiment-, els fets concrets ja vindran», va assegurar el president. Mas va afirmar que després de la sentència del Tri-

bunal Constitucional (TC) sobre l'Estatut, l'ofensiva contra la immersió i la reforma constitucional pactada entre PP i PSOE, «tot va en la línia del distanciament» entre Catalunya i la resta de l'Estat.

La polèmica sobre la immersió va ser una temàtica que l'escriptor Màrius Serra no va voler passar per alt. El seu text commemorava el centenari de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) i, després de llegir una cita de Pompeu Fabra mostrant-se partidari de donar prioritat al fet que els nens adquireixin l'«ús corrent» de la llengua més que a aprofundir en les qüestions gramaticals, Serra va subratllar que «a això avui en diem immersió lingüística». «Ne-

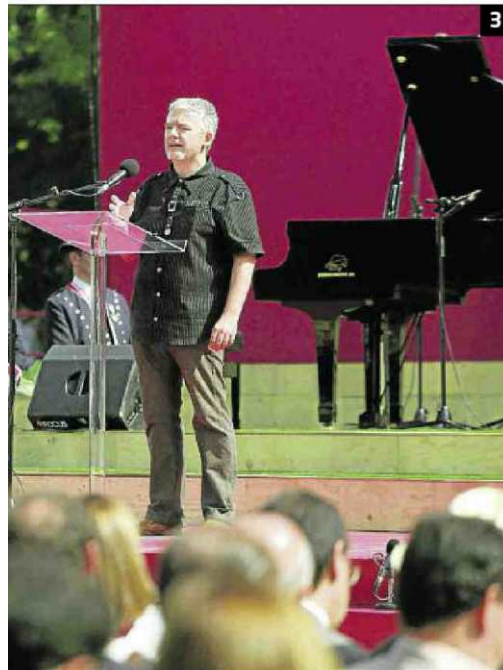
cessitem més immersió lingüística que mai per tenir un futur capicua, amb el cor i amb el cap», va declamar Serra, que va acabar amb un anagrama, pronunciant la paraula «català» del revés: «Català, a l'atac».

Aquest va ser un dels moments més llargament aplaudits pels assistents, que van obligar Serra, fins i tot, a parar el seu discurs per uns segons sota els crits d'«Independència!», expressats des d'una part del públic. La presidenta del PP de Catalunya, Alicia Sánchez Camacho, es va abstenir d'aplaudir. Totes les actuacions, presenciades també pels consellers, els presidents dels grups parlamentaris, expresidents de la Generali-

tat i del Parlament i la ministra de Defensa, Carme Chacón, van servir per commemorar alguna efemèride. L'Orfeó Lleidatà, que celebra els 150 anys de la seva fundació, va interpretar *El cant de la senyera*. L'actor Lluís Soler va llegir un fragment d'un discurs de Santiago Rusiñol en el 150è any del seu naixement. Roger Mas va cantar *Al cel* per recordar els 125 anys de «L'Atlàntida», de Jacint Verdaguer. En el centenari de la mort de Joan Maragall, Àngels Poch va llegir un article seu. Ester Formosa va cantar una versió musical del poema «Vinyes verdes vora el mar», de Josep Maria de Segarra, mort fa 50 anys. I Oriol Broggi va commemorar els 25 anys de la mort de

REPORTATGE FOTOGRÀFIC DE TONI ALBIR/EFE

► **L'ACTE INSTITUCIONAL A BARCELONA** es va celebrar amb una intensa calor. **1** Visió general del Parc de la Ciutadella durant l'acte. **2** La presidència de l'acte, amb Irene Rigau, Joaquim Nadal i Àlicia Sánchez-Camacho. **3** Màrius Serra.

Joan Oliver, amb el poema *Assaig de plagi a la taverna*. Un altre dels moments àlgids van ser protagonitzats pels cuiners Josep Roca, Jaume Subirós i Carme Ruscalleda llegint fragments d'*El que hem menjat*, de Josep Pla, en record als 30 anys de la mort de l'escriptor. El ball de la «Moixiganga», a càrrec de l'Agrupació de Balls Populars de Sitges, i una versió barrejada de cançons de Sopa de Cabra, Sau, Els Pets i Sangtraït, de l'acordionista Carles Belda, van completar l'acte.

Diada Nacional

Milers de persones van assistir ahir a l'acte institucional del parc de la Ciutadella, que va tenir com a rerefons polític i social la defensa numantina de la llengua catalana ■ QUIM PUIG

'Submarinistes' catalans, a l'atac

RECONeixEMENT • La defensa de la llengua i el model escolar centren l'acte institucional de la Diada **MOTS** • L'escriptor Màrius Serra elabora un discurs amb jocs de paraules per reivindicar la immersió lingüística **PROCLAMES** • El públic crida a favor de la independència

Marc Bataller
BARCELONA

Què poden tenir en comú el submarinisme i un contundent atac en defensa del català? A qualsevol mortal li costaria Déu i ajuda trobar una assimilació entre els dos conceptes, però a l'erudit de les paraules, al mestre dels jocs dels mots, Màrius Serra, gens ni mica. Ahir l'escriptor va tornar a exhibir aquest do durant l'acte institucional de la Diada i va protagonitzar el rol més reivindicatiu en la seva intervenció com a representant de la secció filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, que aquest any compleix un segle.

Seva va ser la frase del dia, la frase que va triomfar durant tota la jornada —també a les xarxes socials com ara Twitter— i que resumeix a la perfecció el que estem vivint amb la resolució del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que posa en dubte el model escolar. "Català, a l'atac", va clamar. Una expressió capicua, una figura coneguda com a palíndrom. És a dir, una paraula, *català*, que tant pot ser llegida d'esquerra a dreta com de dreta a esquerra. Com va destacar Serra, si ens mirem del dret i del revés el nom de la nostra llengua traurem "l'entrellat" a tot plegat: "Català, *alatac*." Més clar, impossible. Un eslogà que hauria signat el millor

dels publicistes.

Però, i què hi pinten els submarinistes? On hi ha la connexió de les dues idees d'abans? En aquest cas, la resposta l'hem de buscar en la ironia de l'escriptor, que va acabar el discurs amb un "Visca la llengua viva! Visca el submarinisme", una críptica al·lusió a la immersió. Els aplaudiments van ressonar per tot el parc de la Ciutadella i també els crits d'independència. La presidenta del PP a Catalunya, Alicia Sánchez-Camacho, no sabia on amagar-se. S'ho mirava atònita des de l'escenari. Al seu costat, tots els representants polítics, amb Artur Mas i Núria de Gispert al capdavant, aplaudien enèrgicament, mentre la

1892

És l'any de les Bases de Manresa, que ahir van tenir un protagonisme especial. La bandera d'aquesta ciutat va presidir la cerimònia, que va estar dirigit pel dramaturg Joan Ollé.

Artur Mas participa per primer cop com a president en la cerimònia de la Ciutadella

taven als trenta graus enmig d'una solana amb poquíssimes ombres.

Amenitzat per una elegant Ariadna Oltra, l'acte va començar amb una puntualitat suïssa i va durar poc més d'una hora. Va ser un repàs de diverses efemèrides i personalitats culturals del nostre país, en un moment en què, tornant a parafrasejar Serra, cal que el "cap i el cor" treballin plegats en pro de la llengua, una de les artèries princi-

popular ni parpellejava. Sabia que era a l'ull de l'huracà. Va perdre el somriure que sovint intenta lluir durant totes les seves aparicions, encara que després el va recuperar amb les actuacions que rememoraven el concert d'Els Pets, Sangtraït, Sopa de Cabra i Sau al Sant Jordi d'ara fa vint anys.

La participació de Màrius Serra, que també va mencionar Pompeu Fabra i Joan Solà per reivindicar la transcendència de la llengua catalana en l'ensenyament, va ser el punt d'inflexió d'un esdeveniment marcat per la forta calor —fins i tot va haver-hi algun desmai—. Com ja és característic, els ventalls i els barrets van ser els millors aliats per suportar les temperatures que s'ac-

pals de qualsevol nació. I quina millor manera de fer aquest pas endavant que mirant cap enrere i comprovar tota la història que ens empara? El 150è aniversari del naixement de Santiago Rusiñol; el centenari de la mort de Joan Maragall; els 125 anys de la publicació de *L'Atlàntida*, de Jacint Verdaguer, i el mig segle de la mort de Josep Maria de Sagarra van ser alguns d'aquests nostrats referents de país, d'aquests símbols, que es van deixar sentir. Roger Mas, Ester Formosa, Oriol Broggi i Lluís Soler van ser els encarregats de fer-los reviuir.

En aquesta allau de commemoracions, de "xifres i lletres" com va pun-

tualitzar Oltra, van sobresortir cinc moments, cinc àmbits més o menys diferenciats. El simbòlic, el distès, el participatiu, l'internacional i el sentit reconeixement. El simbòlic, quan l'alcalde de Manresa, Valentí Junyent, va entregar a Mas i De Gispert la senyera que va presidir la cerimònia, en homenatge a les Bases de Manresa (1892), que exigien la devolució de les Constitucions Catalanes. El distès, quan els cuiners Jaume Subirós, Josep Roca i Carme Rusalleda van parlar del gaspatxo, el sofregit i les sardines que Josep Pla descriu amb una prosa excel·lent al llibre *El que hem menjat*. El participatiu, quan l'acordionista Carles

Belda va fer cantar al públic la lletra de *Boig per tu*, de Sau. L'internacional, quan el cantautor italià Giorgio Conte va interpretar una peça tradicional catalana, *Cançó del lladre*. I el sentit reconeixement, quan Oltra va tenir un record per l'expresident del Parlament Heribert Barrera, mort el mes passat, i per les víctimes dels atemptats de l'11-S.

La interpretació d'*Els segadors* i nous crits d'independència van posar el colofó a un acte, que va servir per evidenciar que els partidaris de la immersió, els coneguts a partir d'ara com a *submarinistes* catalans, passaran a l'atac si és necessari. ■

El públic aguantant estoicament la calor, i a sota, la interpretació de La Moixiganga de Sitges. A la tercera foto, Màrius Serra fent una encesa intervingió a favor de la llengua catalana, i darrere seu, Artur Mas, Núria de Gispert i Alicia Sánchez-Camacho
■ QUIM PUIG

Les frases

“No es pot pactar amb el PP, buscar-lo de nit, i de dia dir que el PP va contra la convivència”

Joan Puigercós
PRESIDENT D'ESQUERRA

“No es poden reivindicar drets nacionals quan es retalla. El catalanisme és de base o no serà”

Joan Herrera
SECRETARI GENERAL D'ICV

“Amb 31 anys de retard, ja és hora que Artur Mas s'assabentés de què va Espanya”

Alfons López Tena
PORTAVEU DE SOLIDARITAT

La commemoració de l'Onze de Setembre

Tarragona recorda Salvador Allende

■ L'alcalde de Tarragona, Josep Fèlix Ballesteros (PSC), va incloure un homenatge en la celebració de la Diada de Catalunya a l'expresident de Xile Salvador Allende, assassinat l'11 de setembre del 1973. Després de la tradicional ofrena floral al monument de Rafael Casanova, primer acte de la jornada, es va homenatjar Allende als jardins del Camp de Mart. / Ep

Senyera gegant i permanent a Girona

L'Ajuntament de Girona va iniciar els actes institucionals de la Diada dissabte amb la instal·lació d'una gran bandera catalana -d'uns tres metres de llargada per dos d'alçada-, que onejarà de forma permanent al municipi. La senyera, amb un pal de deu metres, va ser hissada a la plaça Catalunya per la policia municipal mentre la cobla Ciutat de Girona tocava *El cant de la senyera*. / Ep

Els 'indignats', protesten a Sant Boi

■ Un centenar de representants d'associacions de veïns del Baix Llobregat i del col·lectiu conegut com "indignats" va esbrincar ahir el president, Artur Mas, per la seva política de retallades, durant l'ofrena floral a la tomba de Rafael Casanova, que es troba a l'interior de l'església parroquial de Sant Baldri, a Sant Boi de Llobregat (Baix Llobregat). / Efe

La pressió contra el model educatiu català reforça el front gairebé unànim que defensa la vigència de la immersió

Oda al submarinisme

FELIP VIVANCO
Barcelona

Puja el periscopi i a la llunyania, petit, s'observa un país que celebra una derrota i que brega amb la lipotímia -ventalls, barrets de palla, ampolletes d'aigua...- sota un sol de justícia. Un any és la justícia del Constitucional, un altre la del Suprem i en aquesta ocasió la del Tribunal Superior que ha marcat el tempo i el to de les anades i vingudes polítiques dels últims dies. La gent canta coses com ara "endarrere aquesta gent/ tan ufana i tan superba", "bon cop de falç", o "que tremoli l'enemic", etcètera.

L'antidot a la calor sahariana va ser refrescar-se no a la cascada de la Ciutadella on es van congregar les màximes autoritats catalanes a més d'un nombros públic, sinó en el passat, en el llegat dels savis de la tribu i els seus textos. En les arrels. Al faristol es van recitar, musicar, ballar i gairebé fins i tot es van cuinar textos de Josep Pla, Josep Maria de Sagarra, Pere Quart, Jacint Verdaguer, Santiago Rusiñol... Els rajos de sol cremaven, la suor queia i aleshores va arribar el moment refrescant del matí.

La commemoració dels cent anys de l'Institut d'Estudis Catalans va servir de punt d'arrencada perquè l'escriptor i enigmista Màrius Serra fixés el rumb de la Diada amb un discurs ple de trucs i girs en el qual va defensar la vigència del model educatiu català.

"Necessitem més immersió lingüística que mai per tenir un futur capicua, amb el cor i amb el cap", va clamar Serra, que va acabar el seu discurs amb un "Visca la llengua viva! i un memorable "Visca el submarinisme" en honor no a Jacques Cousteau sinó a la immersió lingüística.

Un dia en què les ombres es cõtitzaven i molt, la immersió tam-

bé en va fer sobre el crit d'"independència", consigna habitual cada Diada. Se'n va parlar als peus del monument a Rafael Casanova i al gran escenari de la Ciutadella, on la majoria de partits i institucions polítiques i civiques van armar ahir una ferria defensa del model lingüístic català per fer front a un altre setge que potser no és tan diferent al de fa gairebé 300 anys. Va ser un dia de vetllar les armes amb un inevitable teló preelectoral.

Aplaudits fins i tot als bastidors, els malabarismes de Màrius Serra van enamorar el públic i les autoritats. Bé, no totes. Alicia Sánchez Camacho no va aplaudir. Es va quedar immòbil i amb les mans sobre la falda. La imatge de la presidenta del PP -que va citar Josep

1. 5.000 persones. Malgrat la calor, el parc de la Ciutadella es va omplir per assistir a l'acte d'homenatge a la senyera

2. Apreciacions. Alicia Sánchez-Camacho (PP) parla amb Joaquim Nadal (PSC) en presència de Núria de Gispert i Artur Mas

3. Quatre presidents. Els expresidents de la Generalitat Pujol i Montilla i els del Parlament, Rigol i Benach, a primera fila

4. A tres bandes. Carme Chacón (PSC) conversa amb Oriol Pujol (CiU) i Joan Puigercós, que deixarà de ser president d'ERC dissabte

5. Crema de banderes. Uns encaputxats van cremar banderes espanyoles i franceses i una foto del Rei ahir al passeig del Born

PE德罗 MADUENO

Ofrenes florals del Barça i l'Espanyol

El president del Barça, Sandro Rosell, i el president de l'Espanyol, Ramón Condal, van participar en sengles ofrenes florals al monument de Rafael Casanova. Condal va celebrar que en aquesta ocasió ningú no escridassés la federació periquita i va afirmar que el seu club "sempre donarà suport a la Diada". Rosell, va justificar la presència del seu club en "el dia més important de Catalunya".

ANIOL RESCOSA

Bildu al Fossar de les Moreres

■ Mig centenar de persones van assistir ahir al míting organitzat per la Comissió Independentista Fossar de les Moreres, i en el qual també van participar-hi representants independentistes valencians, bascos i corsos. Hi havia Txelui Moreno, portaveu de l'esquerra abertzale, que va fer ressaltar en el seu discurs la necessitat de plantejar un altre model territorial de l'Estat.

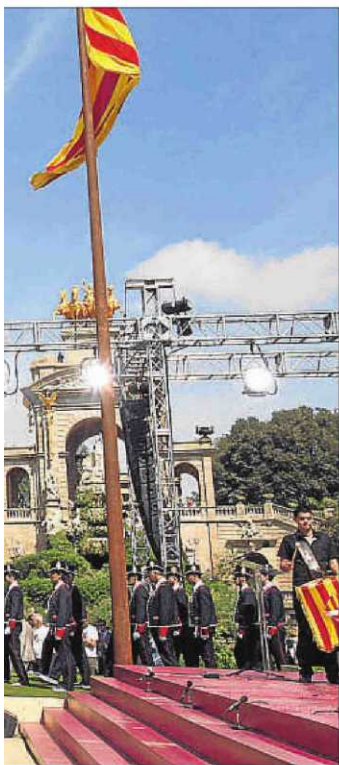
Agressió amb pintades nazis a Arenys de Munt

Uns desconeguts van atacar la vigília de la Diada de Catalunya el monument a la independència d'Arenys de Munt, símbol de les consultes populars sobre l'autodeterminació. Les quatre columnes que formen el monument i el monòlit, ubicats al parc de Can Jalpí, van aparèixer pintades amb símbols nazis i amb proclames contra la independència.

MARTA PEREZ / EFE

Restauració de la capella dels Segadors

■ Les restes de la capella dels Segadors, situada al barri de Sant Andreu, es recuperaran "per a l'ús i gaudi dels veïns", va anunciar ahir el regidor d'aquest districte, Raimond Blasi. La capella, situada al costat de la parròquia de Sant Andreu de Palomar, va ser el lloc on es va iniciar precisament la revolta dels Segadors del 1640 que rememora la lletra de l'himne de Catalunya. / Ep

TONI ALBIR / EFE / POOL

Guardiola i el "Catalunya pot ser un país imparable" - contrastava poderosament amb una entusiasta i aplaudidora Joana Ortega, vicepresidenta del Govern, i amb l'alegria desencadenada de la consellera d'Ensenyament. Si Irene Rigau va tenir ahir un dia atrafegat avui afronta la seva diada particular: la tornada a l'escola, els llibres de text, els barracons. les hores lectives, les retallades...

Rigau i la resta de consellers van acompanyar Artur Mas a les nou del matí en la seva primera ofrena com a president davant el monument a Rafael Casanova. Mas va saludar els mossos i va tenir un detall en pujar a l'escenari i saludar Joan Miquel Romero, director de la Banda Municipal de Barcelona que va amenitzar amb *Els Segadors* l'arribada de partits i

EL DEBUT DEL PRESIDENT

Artur Mas va debutar com a president davant el monument a Rafael Casanova

EL REFERENT INTEL·LECTUAL

L'escriptor Màrius Serra va galvanitzar la Diada amb un discurs refrescant i atrevit

EL CONTRAST DEL PP

La crida a reforçar la immersió no va tenir l'aplaudiment d'Alicia Sánchez-Camacho

institucions. No hi va anar el PP, que tanmateix sí que va tenir presència tant en la comitiva de l'Ajuntament de Barcelona, en la de la Diputació i en la de la Mesa del Parlament.

Molt més nombrosa va ser la presència del PSC, encapçalada pel seu encara primer secretari i pel seu president, Isidre Molas, al qual li va costar una mica que el deixessin entrar... no el coneixien. La banda havia de tocar fins a 21 vegades l'himne però al final van acabar sent menys perquè ERC va arribar tan tard que els músics ja se n'havien anat. A la cruïlla entre els carrers Alfí Bei i Girona no hi va haver gaires xiulets ni aplaudiments als polítics. Lògic, ja que era com un partit de futbol a porta tancada. A la tarda, a la manifestació, uns encapçalats van cremar dues banderes espanyoles i un retrat del Rei.●

PEDRO MADUENO

5

El digital dels que votaran Sí. N. 1607. Dilluns, 12 de setembre de 2011 11:09 h

Cultura » Última actualització Diumenge, 11 de setembre de 2011 15:05 h

La defensa de la immersió lingüística com a eix vertebrador de l'acte institucional de l'Onze de Setembre

Els crits a favor de la independència han acompanyat el final de la intervenció del periodista i escriptor Màrius Serra

L'acte institucional de l'Onze de Setembre al Parc de la Ciutadella ha estat marcat per la defensa de la immersió lingüística aprofitant la intervenció del periodista i escriptor Màrius Serra amb motiu de la commemoració del 150 anys de la fundació de la secció de Filologia de l'Institut d'Estudis Catalans. La referència a unes paraules de Pompeu Fabra, en defensa de l'extensió de l'ensenyament del català entre la població més jove, han fet que Màrius Serra se sortís del guió establert i digués que aquesta posició és la base del model d'immersió lingüística actual de Catalunya. Aquestes paraules han provocat els aplaudiments i els crits a favor de la independència per part del públic.

La solemnitat de l'acte ha estat seguida pels assistents sota un sol de justícia i protegits sota barrets de palla. Tothom ha seguit respectuosament l'acte institucional que s'ha desplegat amb una puntualitat absoluta fins la intervenció del periodista i escriptor Màrius Serra, que ha intervingut amb motiu de la commemoració del centenari de la secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans.

Màrius Serra ha fet referència a unes paraules de Pompeu Fabra en relació amb l'ensenyament de la llengua catalana on el lingüista es mostrava més partidari de l'adquisició de 'l'ús corrent de la llengua que s'anomena literària; per això es necessita gramàtica però no massa gramàtica'. Serra s'ha sortit del guió establert per l'organització i ha dit que això era el model d'immersió lingüística, ara posat en dubte per la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Aquesta referència ha fet que el públic ovacionés les paraules de Màrius Serra i s'acabés la seva intervenció amb crits a favor de la independència.

La intervenció de Màrius Serra ha estat precedida per la presentadora i periodista de TV3 Ariadna Oltra que ha defensat la normalització lingüística 'que des de les més altes instàncies judicials espanyoles es pretén impedir'. El guió institucional que ha llegit Oltra també ha fet referència a unes paraules del poeta Salvador Espriu que diuen 'bevíem a glops/ aspres vins de burla / el meu poble i jo / Escoltàvem forts / arguments del sabre / el meu poble i jo/ Salvàvem els mots / de la nostra llengua / el meu poble i jo / Tenim la raó / contra bords i lladres / el meu poble i jo / Ens alcem tots dos / en encesa espera / el meu poble i jo / .

L'acte institucional de l'Onze de Setembre ha estat marcat per la cultura i per la coincidència de celebració durant aquest any de diferents commemoracions de diferents entitats culturals, escriptors i poetes. A més de la intervenció del periodista Serra sobre la secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, s'han fet intervencions per recordar els 150 anys de l'Orfeó Lleidatà, que fa un segle i mig enrere Francesc Vidal i Codina va dirigir a la ciutat de Lleida el primer concert de l'Orfeó Lleidatà.

Una altra celebració recordada ha estat els 150 anys de naixement de Santiago Rusiñol i Prats, home

de la Renaixença que es va dedicar a la pintura, l'escriptura i el teatre. L'actor Lluís Soler ha llegit uns fragments del discurs de benvinguda de Rusiñol als convidats de la tercera de les cinc festes, dedicada a la literatura. Unes paraules d'en Rusiñol que al final diu que 'el sentit comú ens ofega, que de prudència a la nostra terra en sobra, que no hi fa res passar per Don Quixots allí on hi ha tants Sancho-Panzas que pasturen ni llegir llibres encantats allí on no se'n llegeix de cap mena'.

Josep Pla i la picada del Cellar de can Roca

Els 30 anys de la mort de l'escriptor empordanès Josep Pla han estat commemorats pels cuiners Jaume Subirós, Josep Roca i Carme Ruscadella. El primer, Subirós ha fet una intervenció a favor del gaspatxo, el segon, del Cellar de Can Roca, ha parlat de la picada, molt recurrent a les obres de Pla, i Carme Ruscalleda ha defensat la legitimitat de la sardina, però mai pescada abans de l'abril, que no és pròpia del Mediterrani i que no té gens de gust.

Els 125 anys de la publicació de 'L'Atlàntida' de Jacint Verdaguer, qualificat per Torres i Bages com el 'príncep' dels poetes catalans. En cantautor de Solsona, Roger Mas, que ha musicat alguns dels poemes de Mossèn Cinto, ha fet una intervenció acompanyat al piano per Xavier Guitó, Arcadi Marcet al contrabaix i Josep Martí 'Pinyo' a les percussions.

La commemoració del centenari de la mort de Joan Maragall s'ha fet a través de l'article periodístic 'La ciutat del perdó', escrit el 1909, que es referia als recents afusellaments a Montjuïc com a conseqüència de la Setmana Tràgica. L'actriu Àngels Poch ha interpretat un fragment de l'article.

L'obra de Josep Maria de Segarra (50 anys de la seva mort) ha estat representada per 'vinyes verdes vora al mar' a través d'una interpretació d'Ester Formosa i els ballarins Damian Muñoz i Virgínia Garcia.

La dansa també ha fet acte de presència amb la participació de l'Associació de Balls Populars i l'Escola de Grallers de Sitges que han ofert un fragment del ball de la Moixiganga.

Oriol Broggi ha recitat un poema sobre el final de l'estiu de Pere Quart, que aquest any fa 25 anys de la seva mort.

El rock català

Abans de tancar-se l'acte institucional, des de l'escenari han sonat els acords de la 'Cançó del Lladre', interpretada pel cantant italià Giorgio Conte, acompanyat pel també cantant Joan Isaac. Després d'aquesta interpretació ha sonat un popurri de diferents cançons del rock català i del concert que es va celebrar ara fa vint anys al Palau Sant Jordi davant de 22.000 persones dels grups 'Sopa de Cabra', 'Sau', 'Els Pets' i 'Sangtraït'.

L'acte s'ha tancat amb l'himne nacional de Catalunya 'Els Segadors' i la presència del president de la Generalitat i del Parlament, Artur Mas i Núria de Gispert, conjuntament amb els membres del Govern, els presidents de la Generalitat (Jordi Pujol i José Montilla) i els presidents del Parlament (Rigol i Benach). Aridana Oltra ha recordat la recent mort del president del Parlament Heribert Barrera.